

lems Ændringsforslag under Nr. 4, er den, at særlig det Spørgsmaal, om Kommunerne skulle have Ret til at give Vedtægter, ved de senere Domme er blevet saa ganske overordentlig tvivlsomt, at jeg tror, at man ikke saadan uden videre kan indlade sig paa at lovgive paa den Maade, som Tilældet er her. Man vil derved komme ind paa saa mange Betæneligheder, at jeg i alt Fald for mit Vedkommende ikke for Øjeblikket kan afgøre, om man ikke der indlader sig paa noget, hvis Konsekvenser man ikke ganske kan overskue, og som det derfor er betænkeligt at indlade sig paa. Men en Ting er givet, det er, at dette Ændringsforslag under Nr. 4 udenfor Betænkningen falder ganske udenfor denne Lovs Ramme. Denne Lovs Ramme er at etablere et Tilsyn med Udsalg af fersk Kød, og det er ogsaa det, samtlige af Udvalget, baade af Mindretallet og af Flertallet stillede Ændringsforslag gaa ud paa og alene gaa ud paa. Jeg mener derfor ogsaa, at der deri, at man ved at acceptere det ærede Medlems Ændringsforslag ganske kommer udenfor Lovens Ramme, ligger et Motiv til ikke at stemme for det ærede Medlems Ændringsforslag.

Om selve Lovforslaget og de stillede Ændringer skal jeg kun bemærke følgende. Ærede Medlemmer vide fra første Behandling her i denne Sal, at jeg egentlig er tilbøjelig til gaa adskilligt videre, end Lovforslaget gør, saaledes som det her er Tilældet, idet jeg nemlig slet ikke forstaar den Betragtning, at det i mindste Maade skulde kunne skade Vandbruget, at vi fik to Udførselsveje for Kød. Det er jo aldeles ikke Meningen med denne Lov eller med noget som helst af de stillede Ændringsforslag at ville afskære Folk fra at eksportere til Tyskland alt det Kvæg, de kunne komme af med. Tværtimod ville alle Udvalgets Medlemmer sikkert uden Undtagelse med største Glæde hilse den Dag, da Tyskland bliver aabnet for Udførsel herfra af levende Kvæg. Men det, at man har to Veje, og det, at man særlig i en saadan Trængselperiode som den nuværende etablerer en Udførsel af slagtet Kød, synes mig ikke at kunne skade noget Menneske. Jeg hørte ganske vist, at det ærede Medlem fra Levring (Sloth) fremhævede, at det kun var en grumme ringe Del Kød, der blev udført; han nævnedes vistnok 8 Procent, som blev udført i slagtet Tilstand. Men vor Tanke er jo slet ikke de 8 Procent; den ærede Ordfører for Flertallet og de ærede Medlemmer, som ere enige med ham, have det Haab, at det kan blive adskilligt mere Kød, som kan blive udført. Vi have den Opfattelse, at hvis i alt Fald de nuværende Forhold holde

sig, vil Udførselen af slagtet Kød stige ganske overordentlig, siden den til Dato er steget saa stærkt, som den er. Det er allerede nu ikke saa ganske ubetydeligt Kød, der bliver udført i slagtet Tilstand, og vi vente, at det vil blive adskilligt mere. Jeg kunde vel have ønsket, hvis jeg havde haft Haab om, at det kunde ske, at Staten vilde give et endnu større Bidrag end det, som der efter denne Lov vil blive Tale om, men jeg kan ikke se, at denne Lov kan skade nogen som helst, og jeg mener, at det er en Lov, som man ganske roligt og fredeligt kan stemme for. Specielt forstaar jeg ikke det ærede Medlems Udtalelser, naar han er imod vor § 1, hvori det hedder, at Kød af Kvæg, Faar, Geder eller Svin, der er fordærvet eller hidrører fra Dyr, der ere angrebne af nogen smitsom Sygdom, saaledes at Kødet ikke bør bruges til Menneskespise, ikke maa udføres. Jeg synes, at naar det ærede Medlem holder paa, at saadant Kød skal kunne udføres, er det egentlig for meget; han gaar saa strengt frem, at jeg synes, han skulde lade det Kød sidde paa de Ben, som det sidder paa, og ikke være os imod paa dette Punkt. Man kan, naar man overhovedet vil begrænse en Kød-eksport ikke skrive svagere Ord end de, der staar: „Dyr, der ere saa afgreede, at Kødet ikke kan anses for egnet til Menneskespise“. Jeg maa derfor sige, at jeg synes, at det ærede Medlem, som er den nærmeste Anledning til, at jeg har taget Ordet, godt kunde have sluttet sig til os og egentlig ingen Betænelighed skulde have ved at stemme for denne Lov, da denne Lovs Tanke jo ganske simpelt er den, at vi, for at faa Folk til at sende deres Kreaturer derhen, under vanskelige Forhold vælge at indføre en Kontrol med Slakterierne for at fremme Landets Eksport. Jeg tror nu ikke, at man kan blive staaende derved, men at man vil komme videre, i alt Fald hvis Tyskland ikke aabner, inden den Tid er udløben. Jeg tror, at dette kun vil blive en å Konto paa, hvad man i sin Tid vil komme til; men jeg har villet støtte Udvalgets Flertal og den ærede Ordfører, fordi jeg synes, at det er et Fremstridt og et Eksperiment, hvorved man vilde have Landets Renome med Hensyn til Kød som Vare, og jeg synes det er en fornuftig Vej. Jeg vil gerne anbefale at støtte Udvalgets Flertal og den ærede Ordfører saa meget som mulig og ikke lade sig vildlede af de Betragtninger, som ere opstillede af det ærede Medlem fra Levring (Sloth); thi jeg tror ikke, de have noget virkeligt Grundlag. Jeg tror ikke, at denne Lov egentlig vil kunne skade nogen.